

شنبه 16 دی 1396 - 18 ربیع الثانی 1439 - 6 ژانویه 2018

سقوط دولت نظامی "غلامرضا اژه‌اری" و آغاز به کار دولت "شاپور بختیار" (1357 ش)

سقوط دولت نظامی "غلامرضا اژه‌اری" و آغاز به کار دولت "شاپور بختیار" (1357 ش)

پس از آن که شاپور بختیار به عنوان نخست وزیر رژیم پهلوی معرفی شد، وی در شانزدهم دی ماه 1357، با معرفی اعضای کابینه خود، قدرت را به طور رسمی در دست گرفت. کابینه بختیار در حالی روی کار آمد که نهضت اسلامی، سراسر کشور را فراگرفته بود و هیچ قدرتی در رژیم، توان رویارویی، مقابله و سرکوب نهضت را در خود نمی‌رلم. بختیار به عنوان آخرین نخست وزیر دوران ننگین پهلوی سعی کرد با اعطای امتیازات گوناگون به مردم، سیل اعتراضات را کاهش دهد. وی پس از معرفی وزیران خود، رئیس برنامه‌رلم، های دولت را به اطلاع نمایندگان مجلس و مردم رساند که اهم آن‌رلم، عبارت بودند از: انحلال ساواک، محاکمه سریع غارتگران، رسیدگی به کارهای خلاف گذشته، آزادی کلیه زندانیان سیاسی، لغو تدریجی حکومت نظامی، ایجاد همکاری نزدیک بین دولت و حوزه‌رلم، های علمی و روحانیان و بالاخره ایجاد امنیت اجتماعی در پناه قانون. ولی تمام تلاش او با شکست مواجه گردید و علی رغم سعی وافر او در نگاهداشتن دولت خود و سلسله پهلوی، کابینه بختیار سرانجام پس از پنج هفته پرماجر، سقوط کرد. با سرنگونی دولت بختیار، عمر رژیم پهلوی و دوران 2500 ساله ستم شاهی پایان یافت و حکومت الله بر کشور حاکم گردید.

حضرت امام خمینی(ره) پس از روی کار آمدن دولت بختیار طی پیامی به ملت ایران فرمودند: "من به عموم ملت دلیر ایران اعلام می‌رلم؛ کنم که رژیم سلطنتی، غیرقانونی و مجلسین، غیرملی و غیرقانونی و حکومت غاصب، غیرقانونی و یاغی است. اینک چند مطلب را لازم می‌رلم؛ دانم تذکر دهم: کارمندان وزارتخانه‌رلم، ها، وزرای فاسد غیرقانونی را نپذیرند و از آنان اطاعت نکنند و در صورت قدرت، به وزارتخانه‌رلم، ها راه ندهند. ملت از دادن مالیات مطلقاً و از دادن پول آب و برق و تلفن خودداری کنند و از آن چه اعانت به دولت است احتراز کنند. در اجرای دستور رهبری نهضت اسلامی، حضرت امام‌رلم؛ خمینی(ره)، بعضی از وزارتخانه‌رلم، ها، وزرای جدید را به وزارتخانه راه ندادند و تظاهرات‌رلم، ها نیز ادامه یافت.

صدور بیانیه دبیر کل سازمان ملل متحد در محکومیت کاربرد سلاح‌رلم، های شیمیایی توسط عراق (1365 ش) در طول 8 سال جنگ تحمیلی شورای امنیت و سازمان ملل در بیانیه های خود جنگ ایران و عراق را تجاوز تلقی نکردند بلکه از آن تحت عنوان «برخورد» و «منازعه» که به درگیریهای پایین تر از تجاوز اطلاق می شود، نام بردند. تکرار این رویه در قطعنامه و بیانیه های بعدی شورای امنیت، باعث جری شدن صدام حسین در استفاده از تسلیحات پیشرفته تر و حتی شیمیایی به رقم ممنوعیت آن شد. با پیروزی قوای ایران در عملیات بیت المقدس که منجر به بازپس گیری خرمشهر گردید، شورای امنیت سکوت سنگین بیست و یک ماه و پانزده روزه خود را نسبت به تجاوز عراق شکست و قطعنامه 514 را درباره پایان دادن جنگ در 12 ژوئن 1982 (21 تیر 1361) صادر نمود. در پی تأیید هیات اعزامی سازمان ملل به منطقه درگیری میان ایران و عراق مبنی بر کاربرد سلاح شیمیایی توسط عراق، «خاویر پرز دو کوئیار» دبیرکل وقت سازمان ملل گزارش هیات را به شورای امنیت تحویل داد و شورا ضمن صدور بیانیه ای در 30 مارس 1984 (دهم فروردین 1363) بدون ذکر نام کشور عراق، کاربرد سلاح شیمیایی را برای اولین بار در جنگ ایران و عراق به شدت محکوم کرد. در هشتم مارس 1984 (6 اسفند 1363) دبیرکل مجدداً به درخواست ایران، هیاتی را برای بررسی کاربرد سلاحهای شیمیایی توسط عراق علیه ایران اعزام داشت. این گروه پس از کسب نظر موافق عراق، عازم آن کشور نیز شدند و پس از تحقیق و بازرسی، نظر ایران در مورد کاربرد سلاح شیمیایی قوای عراقی علیه ایران را تأیید کردند. اما دبیرکل گزارشات خود- در 26 مارس (پانزدهم اردیبهشت) - به شورای امنیت، فقط به ابراز تاسف از کاربرد سلاح شیمیایی بدون ذکر نام کشور عراق بسنده کرد. بدنبال شدت یافتن حملات شیمیایی عراق در مناطق جنگی ایران، شورای امنیت یکبار دیگر در 25 آوریل (پنجم اردیبهشت 63)، به کارگیری سلاحهای شیمیایی علیه ایران را بدون ذکر نام عراق، به شدت محکوم نمود. دو سال بعد یعنی در سال 1365 در پی گزارش گروهی از کارشناسان اعزامی سازمان ملل متحد به جبهه های جنگ ایران و عراق که مؤید کاربرد سلاحهای شیمیایی توسط عراق علیه ایران بود، دبیرکل (در 16 مارس 1986) و هم شورای امنیت (در 21 مارس)، عراق را به خاطر استفاده از این سلاحها محکوم نمودند. این اولین بار- اول فروردین 1365- در طول جنگ عراق علیه ایران بود که با ذکر نام عراق، به کارگیری سلاح شیمیایی علیه نیروهای ایرانی را محکوم کردند. در چهاردهم مه 1987 (24 فروردین 1366) شورای امنیت در پی تأیید مجدد گروه اعزامی دبیر کل مبنی بر کاربرد سلاح شیمیایی عراق علیه ایران بار دیگر طولانی شدن درگیری و استفاده مکرر از سلاح شیمیایی را محکوم کرد. بر اثر تلاش گروه مزبور پیش نویس یک قطعنامه جدید که حاوی نکات جدیدی بود، در تاریخ 21 ژوئن 1987 (31 خرداد 1366) تهیه شد و سرانجام در 20 ژوئیه 1987 (29 تیر 1366) شورای امنیت با تأکید بر مواد 39 و 40 منشور ملل متحد،

تولد "محقق حلی" فقیه بزرگ و نامدار شیعی (602 ق)

شیخ جعفر بن شیخ حسن حلی معروف به محقق حلی در سال 602 هجری در حله واقع در عراق به دنیا آمد. وی از ابتدا دارای هوشی سرشار و استعدادی شگرف بود. در محضر پدر، ابن زهره^{rlm&}؛ ی حلی، تاج الدین حسن بن علی دربی و دیگران تحصیلات خود را ادامه داد و خود بر مسند تدریس نشست. نام آوارانی مانند علامه^{rlm&}؛ ی حلی، ابن^{rlm&}؛ داود حلی، سید بن طاووس و ابن سعید هذّلی حلی از جمله دست پروردگان مکتب درس محقق حلی^{rlm&}؛ اند. وی مورد احترام خاص خواجه نصیرالدین طوسی بود و خواجه، به او ارج فراوان می^{rlm&}؛ نهاد. شرایع الاسلام، المختصر النافع فی فقه الامامیه و آثار دیگر وی چون نگینی در میان کتب اسلامی می^{rlm&}؛ درخشند. محقق حلی در سال 676 ق، در هفتاد و چهار سالگی رحلت نمود. غسل تعمید "حضرت عیسی (ع)"

تعمید یکی از "هفت آیین مقدس" است که کلیساها و مسیحیان آن را برگزار می^{rlm&}؛ کنند. این عمل از قواعد مقدس دینی بود که قبل از حضرت مسیح (ع) رواج داشت و توسط حضرت عیسی (ع) جزء فرائض قرار داده شد. تعمید عبارت است از یک نوع شستشوی خاص که بر حسب نوشته قاموس کتاب مقدس، از وظایف کلیساست که باید در مورد پیروان خود انجام دهد؛ ولی، چگونگی این عمل از نظر کاتولیک^{rlm&}؛ ها و پروتستان^{rlm&}؛ ها متفاوت است. پروتستان^{rlm&}؛ ها، آن را وسیله توفیق و سبب وقف در راه خدمت به خدا می^{rlm&}؛ دانند، اما کاتولیک^{rlm&}؛ ها معتقدند که این شستشو، گناه موروثی را از انسان پاک می^{rlm&}؛ کند و شیطان را از وی دور می^{rlm&}؛ سازد و اگر طفلی بدون تعمید از دنیا برود روح شیطان در وجود او باقی می^{rlm&}؛ ماند. تعمید برای اموات نیز مسئله^{rlm&}؛ ای است که به اعتقاد برخی مسیحیان انجام می^{rlm&}؛ شود؛ گاهی فردی زنده به جای مرده^{rlm&}؛ ای تعمید داده نشده، تعمید داده می^{rlm&}؛ شود. تولد "ژاندارک" یکی از شخصیت^{rlm&}؛ های نامدار فرانسه (1412م)

ژاندارک یا دوشیزه اورلنانی، قهرمان ملی فرانسه در 6 ژانویه 1412م در فرانسه به دنیا آمد. وی را زنی دیندار، متقی و اهل مکاشفه و مراقبه و مدعی نوعی الهام خوانده^{rlm&}؛ اند. ژاندارک ادعا می^{rlm&}؛ کرد الهاماتی غیبی به او می^{rlm&}؛ رسد که وی را به قیام برای نجات فرانسه از سلطه انگلیس می^{rlm&}؛ خوانند. از این رو پس از زحمت فراوان، به فرماندهی عده^{rlm&}؛ ای از نیروهای فرانسوی رسید و در نبردهای متعدد، قوای انگلیسی را شکست داد. در نهایت در یکی از جنگ^{rlm&}؛ ها بر اثر جراحاتی که برداشت به دست دشمن افتاد و او را محاکمه کردند. ژاندارک باکمال سادگی و شجاعت و جسارت از خود دفاع کرد. سرانجام دادگاه قرون وسطایی تفتیش عقاید او را تکفیر و به الحاد و ارتداد و فساد عقیده متهم و به زنده سوختن محکوم ساخت. ژاندارک را در 30 مه 1431م در 19 سالگی زنده زنده سوزاندند. این زن مبارز، پس از سال^{rlm&}؛ ها و قرن^{rlm&}؛ ها، هنوز هم قهرمان ملی و یکی از اسطوره^{rlm&}؛ های فرانسه به شمار می^{rlm&}؛ رود.

مفصل ترین، اجرایی ترین و آمرانه ترین قطعنامه را تحت عنوان قطعنامه 598 به تصویب رساند. تیم کارشناسی شورای امنیت به سرپرستی «عبدالحیم فرحی» معاون وقت دبیر کل سازمان ملل در سال 1370 خسارات وارده به ایران را طی 8 سال جنگ تحمیلی مبلغ 100میلیارد دلار محاسبه کرد که ایران آنرا نادرست خواند و میزان واقعی آن را یک تریلیون دلار اعلام کرد. با صدور قطعنامه 598 در سال 1987 قرار شد کمیته ای در سازمان ملل تشکیل شده و مقصر در جنگ و میزان خسارات تعیین و صندوق بین المللی برای کمک به خسارت دیدگان جنگ ایران و عراق تشکیل گردد اما هیچگاه این موارد شکل نگرفت! این درحالی است که در پی جنگ چند ماهه عراق علیه کویت در سال 1991 کمیسیون تحت عنوان کمیسیون غرامت (UNCC) در سازمان ملل شکل گرفت که عراق را موظف کرد از محل درآمد فروش نفت غرامت خسارات مردم و دولت کویت در جنگ را بپردازد که این کمیسیون همچنان فعال است